

- νειν, ὅτι δὲ θάνατος τυγχάνει ὅν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐδὲν ᾗλλο ἢ δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἄλλήλοιν.'

37. Ταῦτά σοι συναγαγών, Ἀπολλώνιε φίλτατε, καὶ συν-
Ε θεὶς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπειργασάμην τὸν παραμυθητι-
κόν σοι λόγον, ἀναγκαιότατον ὅντα σοι πρός τε τὴν τῆς παρ-
ούσης λύπης ἀπαλλαγὴν καὶ τοῦ πάντων ἀνιαροτάτου πέν-
θους παῦλαν. περιέχει δὲ καὶ τὴν πρὸς τὸν θεοφιλέστατον
10 υἱόν σου Ἀπολλώνιον πρέπουσαν τιμήν, ποθεινοτάτην οὖσαν
τοῖς ἀφιερωθεῖσι, τὴν διὰ τῆς ἀγαθῆς μνήμης καὶ τῆς ἀδια-
λείπτου πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὔφημίας. καλῶς οὖν ποιήσεις
καὶ τῷ λόγῳ πεισθεῖς καὶ τῷ μακαρίτῃ σου υἱῷ χαρισάμενος,
[καὶ] μεταβαλὼν ἐκ τῆς ἀνωφελοῦς περὶ τὸ σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν κακώσεως καὶ καταφθορᾶς ἐπὶ τὴν συνήθη καὶ κατὰ
□ F φύσιν σοι διαγωγὴν [ἐλθεῖν]. ὡς γὰρ οὐδὲ συμβιῶν ἡμῖν
16 ἡδέως ἐώρα κατηφεῖς ὅντας οὔτε σὲ οὔτε τὴν μητέρα, οὗτως
οὐδὲν οὐν μετὰ θεῶν ὃν καὶ τούτοις συνεστιώμενος εὐαρεστή-
σειν ἀν τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν διαγωγῇ. ἀνδρὸς οὖν ἀγαθοῦ καὶ
γεννυαίου καὶ φιλοτέκνου φρόνημα ἀναλαβὼν σεαυτόν τε καὶ
1 22τὴν μητέρα τοῦ νεανίσκου | καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ἔκλυ-
21 σαι τῆς τοιαύτης κακοδαιμονίας, εἰς γαληνότερον μετελθὼν
βίου σχῆμα καὶ προσφιλέστερον τῷ τε υἱῷ σου καὶ πᾶσιν ἡμῖν
τοῖς κηδομένοις σου κατὰ τὸ προσῆκον.